

□ W 40.5.02

Palestijnen

De cartoon van Arend van Dam in *Centraal Weekblad* was dit keer (19 april) vol venijn: "... verstopten de terroristen van Arafat zich midden tussen vrouwen, kinderen en bejaarden..."; en we zien de naam van Jenin op de achtergrond.

Maar de Palestijnse jongemannen waar het om gaat, verstopten zich niet in het vluchtelingenkamp Jenin: ze zijn daar geboren en wonen er, want ze hebben geen andere plek op de wereld. De vrouwen waar Van Dam het over heeft, zijn hun moeders: we konden op de tv zien en horen hoe zij niet hun zonen maar het Israëli-sche leger vervloekten. De bejaarden zijn hun grootouders: die moesten in 1948 met hun gezin hun geboortegrond in Israël ontvluchten vanwege het oorlogsgeweld, of ze werden de grens over gejaagd. Ze verloren toen have en goed. Nooit werd hun en hun gezin vergund terug te keren.

De kinderen zijn nu de vierde of vijfde generatie. De verwoesting

van Jenin en andere plaatsen, het doden van honderden en het opnieuw haveloos en dakloos maken van duizenden biedt geen hoop voor een oplossing. Integendeel, straks krijgt Israël te maken met deze kinderen: een nieuwe generatie van Palestijnen die niet 1948 maar wel Jenin 2002 hebben meegemaakt, die verbitterd zijn tot in het diepst van hun hart en daar ook alle redenen voor hebben.

Ik schrijf dit in de overtuiging dat er een onopgeefbare verbondenheid bestaat en blijft bestaan tussen de kerk en het volk Israël; dat ze "het volk van de profeten, de stam van het verbond" zijn en blijven. Juist daarom ben ik van oordeel dat we van het CW een juistere voorstelling van zaken mogen verwachten dan ons nu door de heer Van Dam geboden werd.

Utrecht, J. M. Snoek